

NÉPSZAVA

708

1972 AUG 19.

244

1972. augusztus 19

A Munkásmozgalmi Múzeum a Népszaváról

A tárgyakra nincs helyük Kháron ladikján. Túlélük az embert. Attól válnak értékké, hogy valamikor, valakinek fontosak voltak, tulajdonosaikra pedig a mindenkori élők emlékeznek tisztelettel.

nek névsora. Mindez kézírással, s a naptár tulajdonosának neve a végén: **Somogyi Béla**.

— Ajándék, a Népszava egykori főszerkesztőjének testvérétől, **Hatvany Lajosnétól** — mutatja a **Munkásmozgalmi Múzeum** egyik legújabb szerzeményét **Szikossy Ferenc** osztályvezető.

Nem az egyetlen, amely valamilyen módon kapcsolódik a szakszervezetek lapjához.

Nyírgy Imre a két világháború között volt a lap munkatársa. Halála után, hagyatékából jutott a múzeum birtokába a cikk, amely az első világháború utolsó előtti évében íródott. Arról, hogy **megkapják-e végre a választójogot a harctéren csatázó katonák?** Politikai montázs: két hasábon a

képviselők névsora is látható, akik a bakák választójoga mellett, és akik ellene szavaztak. A Népszava állásfoglalását, mi sem érzékelteti jobban, mint **Bresztovszki Ede** rajza: két szuronyos döfi fegyverét a választójog ellen szólók névjegyzékébe.

Somogyi Béla notesza

Közönséges naptár. Két kartonlap csupán. Az idő mocskolta szürkére. Nyomtatta a **Népszava Kiadóhivatala** az 1920-as évre. Díszje a kép: a Tanácsköztársaság után kifosztott Népszava-székház a Conti utcában. Tartalma: telefonszámok, lakáscímek, megjegyzésre szánt dátumok. Ekkor és ekkor, itt meg itt. És a szociáldemokrata párt vezetői-

Szokatlan glória

— A budai Várban rendezésre kerülő, munkásmozgalmi emlékeket bemutató állandó kiállításon külön tárlat foglalkozik majd a Népszavához kötődő emlékekkel — folytatja **Szikossy Ferenc**. — Hogy minél gazdagabbá tegyék ezt az anyagot, állandóan figyeljük a lap mozaikoldalát, és megjegyezzük, ha hírt találunk veterántalálkozókról, évfordulókról. Aztán a nyomon elindulunk...

Es mindig eredménnyel járnak. Nemrégiben egy nyugdíjas nyomdással találkozottak.

„Ezt a képet a Népszava szerkesztőségéből mentettem ki 1944 márciusában, a német megszállás utáni napokban. **Szeinherz Simon**.” Az ajánlás.

A kép, amely a háború leggyalázatosabb napjaiban is fontos volt egy nyomdásznak — **Petőfit** ábrázolja. Szokatlan „glóriával” a feje fölött. Az elmosódott pecsét nyom szerint a kép a „**Népszava Kiadóhivatala Központi Pénztára**” tulajdonában volt. Valaki — talán nemzeti ünnepre készülődően, talán a korszak keltette hangulatának engedve — kaligrafikus gonddal írta a költő fényképe alá: „1848. Egy gondolat bánt engemet... — 1944. Világszabadság!”

— 1975-re tervezzük a kiállítás megnyitását — búcsúzik **Szikossy Ferenc**, az emlékek kalauza. — Látható lesz majd **Frankel Leó** íróasztala is, amely valamikor a Népszava szerkesztőségében állt, és **harmincöt bélyegző**, a két világháború közötti időből. És három év alatt még sok mindenre rátalálhatunk...

Szabó László: Don Quijote és Sancho Panza

Polesinszky Veronika